

Skatteministeriet

19. september 2017
J.nr. 2017 - 5777

Til Folketingets Lovsekretariat

Hermed sendes svar på spørgsmål S 1492 af 12. september 2017, indleveret af René Gade (ALT).

Karsten Lauritzen

/ Christian Stenberg

Spørgsmål

Hvad er ministerens holdning til, hvilken rolle princippet om politik-kohærens for udvikling spiller i forhold til forhandlinger om dobbeltbeskatningsoverenskomster, og om konsekvensanalyser forud for forhandlinger om dobbeltbeskatningsoverenskomster med udviklingslandene er i overensstemmelse om princippet om politik-kohærens for udvikling?

Svar

Dobbeltbeskatningsoverenskomster bidrager til økonomisk udvikling ved at skabe klarhed over virksomheders skattemæssige forhold og ved at sikre, at dobbeltbeskatning undgås. Dette understøtter samhandel og investeringer til gavn for begge parter.

Dette gælder for udviklingslande såvel som for de mere udviklede lande. Ønsker et udviklingsland at tiltrække investeringer og know-how fra mere udviklede lande med det formål at understøtte en økonomisk udvikling, er det således oplagt for et sådant udviklingsland at indgå dobbeltbeskatningsoverenskomster med den relevante kreds af mere udviklede lande.

Der er flere grunde til dette. For det første vil en dobbeltbeskatningsoverenskomst tilvejebringe en skattemæssig forudsigelighed og ordnede forhold i øvrigt, som en udenlandsk virksomhed ofte vil lægge stor vægt på. Tilstedeværelsen af en dobbeltbeskatningsoverenskomst kan således i sig selv være en katalysator for investeringer og vækst.

For det andet indeholder dobbeltbeskatningsoverenskomsterne ikke alene regler om beskatning. Overenskomsterne indeholder tillige regler om administrativt samarbejde skattemyndighederne imellem, og udviklingslandene vil herigennem have langt bedre muligheder end ellers for at indhente de oplysninger, der er nødvendige for beskatningen af udenlandske virksomheders aktiviteter i det pågældende udviklingsland.

Det bemærkes i denne forbindelse, at OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster i øjeblikket er under revision. Den formelle godkendelse i OECD forventes at finde sted inden for få måneder.

Den reviderede OECD-model lægger i langt højere grad end hidtil vægt på, at erhvervsindkomst kan beskattes i det land, hvor virksomheden reelt udøves. Det sker i form af nye regler for, hvornår en virksomhed har såkaldt fast driftssted i et andet land. Dette vil styrke udviklingslandets stilling over for udenlandske virksomheder, der arbejder i det pågældende land.

Den reviderede OECD-model indeholder endvidere nye antimisbrugsbestemmelser, som har til formål at hindre utilsigtet anvendelse af overenskomsterne i form af såkaldt "treaty-shopping" eller på anden vis – til gavn for såvel i-lande som u-lande.

Disse ændringer af OECD-modellen er et resultat af det såkaldte BEPS-projekt og det hermed forbundne multilaterale instrument (MLI), som ikke alene er tiltrådt af OECD-landene, men tillige af en række udviklingslande.

Jeg ser således ikke nogen modsætning eller manglende kohærens mellem indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster på den ene side og Danmarks generelle udviklingspolitik på den anden. Jeg mener tværtimod, at de to ting trækker i samme retning. Som nævnt indeholder dobbeltbeskatningsoverenskomsterne regler om administrativt samarbejde de to landes skattemyndigheder imellem, hvilket falder helt i tråd med Danmarks øvrige politik på dette område.

Lad mig i denne forbindelse henvide til den aftale, som i maj i år blev indgået mellem samtlige Folketingets partier om styrket indsats mod international skatteunddragelse. Af denne aftale fremgår bl.a. følgende:

”Aftalepartierne er desuden enige om, at Danmark skal arbejde for, at udviklingslandene i stigende grad gives mulighed for at mobilisere egne ressourcer gennem opbygning af nationale skattesystemer og bekæmpelse af skattely, jf. regeringens udviklingspolitiske og humanitære strategi, ”Verden 2030”. Aftalepartierne finder det væsentligt, at udviklingslande kan tage del i de internationale tiltag mod skatteunddragelse på lige fod med OECD medlemslandene i forhold til eksempelvis aftaler om udveksling af informationer og data mellem landene. En forudsætning herfor er, at landene tilslutter og efterlever de relevante konventioner. Aftalen bidrager til opfyldelse af verdensmål 16 om effektive institutioner og bekæmpelse af ulovlige pengestrømme og verdensmål 17 om øget ressourcemobilisering og skatteopkrævning.”

Denne aftale agter regeringen selvsagt at leve op til.

Lad mig til slut helt grundlæggende at slå fast, at Danmark ikke kan påtvinge et udviklingsland en dobbeltbeskatningsoverenskomst, som det pågældende land ikke selv finder tilfredsstillende – lige så lidt som et andet land kan påtvinge Danmark noget sådant.

Ønsker et udviklingsland ikke at indgå en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, eller kan der ikke opnås enighed om overenskomstens indhold, står det frit for at sige nej. Når et land – udviklingsland eller ej – indgår en dobbeltbeskatningsoverenskomst med et andet land, sker det efter det pågældende lands egen frie vilje og på de betingelser, som det pågældende land ud fra egne overvejelser og interesser har valgt at acceptere.